Pisarakirje

Maaliskuu 2025

PISARA RY:N VUOSIKOKOUS
29.3.2025 KLO 13:00
NUMMELAN SEURAKUNTA-KESKUKSESSA KAPPELITIE 5

TERVETULOA

Elämää Pisarassa

Olen työskennellyt useissa erilaisissa vapaaehtoistehtävissä, TV7 kanavan taustajoukoissa. joskus vuosia sitten tehtiin, pari dokumenttia matkoistamme, Pisaran työstä. Niitä voi katsella edelleen TV7 arkista. Kirjoittamalla hakukenttään
”Pisaroita-Popovka-miestenkoti”,
”Uuden elämän pisaroita Latviassa”.
Vaimoni Arjan ollessa vielä terve ja työelämssä kävimme vuosien ajan, rukousohjelmien taustajoukoissa, rukouspuhelin vastaajina. Erilaisia yhteyksiä kanavalle on vaalittu vuosien saatossa tutuksi tulleiden TV7 henkilöiden kanssa.
Viime vuonna seiskalla syntyi ajatus yöohjelmien tekemisestä. Ja taas tuli kutsua sinne suuntaan, aloitimme uuden studion suunnittelun ja rakentamisen toukokuussa, varsinainen rakentaminen ajoittui heinäkuulle, kun suurin osa tv väestä oli kesälomalla. Kun ideat kehittyivät sitä mukaa kun työ edistyi nykyiseen muotoon studio valmistui joulukuussa 24.
Samaan hengenvetoon tuli myös puheeksi mahdollinen ohjelmien kuvaaminen kanavalle. Keksimme ”Ihmisen elämä podcast”-nimisen ohjelma sarjan. Ensimmäiset ohjelmat, kolme noin tunnin mittaista ohjelmaa on kuvattu, ja niiden lähetysaika kanavalla painottuu toukokuun loppuun ja kesäkuulle.
Ohjelmissa keskustelua pisaralaiseen tyyliin, päihdeongelmista, elämän vaikeuksista, sekä myös siitä miten Jumala voi auttaa repaleisen elämän kokoon kursimisessa. Keskustelemassa kanssani Pisaran työhön monesti osallistunut Heli Karjunen. Sivuamme myös joitakin yhteisiä kokemuksiamme Pisaran työssä näinä vuosina.
Joitakin uusia jaksoja on suunnitteilla tuohon ohjelmasarjaan, joista myöhemmin.
Yhteistyö TV7 kanssa alkoi, kauan sitten kun olimme, venäläisten ystävien kanssa Vuosaaren seurakunnassa, esittelemässä Pisaran työtä, ja tutustuimme tv väen kanssa.
Miksi tätä kirjoitan ?
Tänä päivänä elämme sodan aikaa, vaikka meidän maamme on saanut elää rauhan aikaa, ikäviä tapahtumia on ollut varsin lähellä maatamme. On tärkeää, että emme herpaannu, vaan pysymme kiinni niissä työmuodoissa, joissa voimme ehkä olla avuksi Jumalan sanan eteenpäinviemisessä. Vaikka Pisaran työ on kokenut ja varmaan kokee tulevaisuudessakin haasteita, meidän tulee ylläpitää tulta, emme koskaan tiedä milloin on se päivä, jolloin kysytään valmiuttamme.
Mieleeni nousee AA kirjallisuudesta ajatuksiini syöpynyt lause, ”Hän pitää meidät yhtenäisenä joukkona, niin kauan kun Hän meitä tarvitsee”.

Sinun päivääsi siunaten. Pekka Vauromaa

Kirjeen sisältö

Elämää Pisarassa……. 1
Terveisiä Ukrainasta……2
Espoon -Kouvolan ryhmä matka Viroon ..…… .. 3-5
Espoon Kouvolan ryhmän matka Viroon.....6-7

Veteraanitaksi toiminnassa

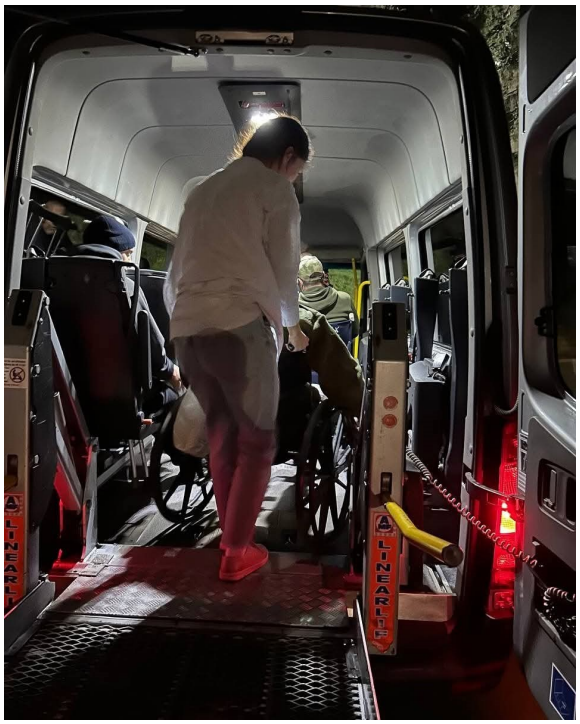
Ternopilin Missionuorten uutiskirjeessä 22.1. kerrottiin, että aiemmin mainittu veteraanitaksi-toiminta on täyttänyt vuoden. (Ks. Pisarakirje toukokuu.) Alankomaista saatiin lahjoituksena invataksi. Vuoden aikana on toimitettu n 1000 veteraanikuljetusta mm. kuntoutukseen ja proteesien hankkimiseen sekä virkistymiseen.

Keskuksen johtaja Yahotin kuvasi, miten valtavan eron nämä miehet kokevat. Moni on joutunut makaamaan avuttomana jossakin parikin viikkoa odottamassa avun saapumista ja nyt tulee taksi, ystävälliset ihmiset auttavat pyörätuoliin ja kuljettavat saamaan hoitoa ja apua.

Mm. polttoainekulujen kattamiseen haluamme ottaa osaa. Jokainen tankillinen on tärkeä.

Eeva Halme

Viron matka 16.-18.11.24

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, sekä Mart Soomet, Joel Reinaru ja Olli Olenius Virosta. Auto oli pakattu täyteen lastenvaatteita ja muuta avustustavaraa Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukselle sekä heidän kirpputorilleen Keilassa.

Majoituimme metodistikirkolle ja sinne tuli Hannes Lootusin kylästä noutamaan tavaroita, niin ettei meidän tarvinnut ajaa Tarttoon raskaan kuorman kanssa. Tämän jälkeen lähdimme Leenan kanssa etsimään Tallinnan messukeskusta.

Suuri evankelioimistapahtuma Virossa
Virossa oli alkanut suuri evankelioimistapahtuma jo edellisenä lauantaina Tallinnan tuomiokirkossa. Viikolla oli kolme tapahtumaa Tarton kirkossa. Kuulimme, että kaikissa näissä tapahtumissa kirkot olivat olleet aivan täynnä. Nyt perjantaista sunnuntaihin väkeä kutsuttiin Tallinnan messukeskukseen. Sinne siis suuntasimme Leenan kanssa. Vaan se oli helpommin sanottu kuin tehty.

Ajoimme pitkin Piritan katua etsien messukeskuksen näköistä paikkaa ja kun emme löytäneet, lähdimme etsimään sitä navigaattorin avulla katuosoitteen perusteella. Siinä osoitteessa näkyi vain normaaleja kerrostaloja. Kysyimme usealta ihmiseltä ja lopuksi meidät ohjattiin kerrostalojen taakse mäen päälle. Kun vihdoin saavuimme paikalle, oli tilaisuus jo loppupuolella. Törmäsimme heti eteisessä Konstantin Vainulaan vaimonsa kanssa. Konstantin on vanha tuttumme jo Tarton vankilasta, tällä hetkellä hän vetää Living Israel päihdekuntoutuskeskuksia. Seuraavaksi törmäsimme kummipoikaani Samuel Reinaruun vaimonsa kanssa. Voi miten riemullisia kohtaamisia! Sitten tapasimme Sergei Kovaljovin, johon olimme tutustuneet Tarton vankilassa. Siellä ollessaan hän oli nimennyt minut äidikseen ja lähetti minulle jopa äitienpäiväkortin. Nyt Sergei näytti komealta ja hyvinvoivalta. Onnellisena hän kertoi, että heille on tulossa toinen lapsi. Ja vielä yksi tärkeä kohtaaminen: Ilkka Puhakka. Ilkkahan on toiminut evankelistana sekä Suomessa että paljon myös Virossa, joten oli luonnollista, että hän oli puhujana myös täällä. Ilkka riemuitsi siitä, että nyt on herätyksen aika Virossa! Tällaisia tapahtumia hän ei olisi voinut kuvitellakaan Viroon viisi vuotta sitten.

Lauantai-ilta jatkui messukeskuksessa puheiden, laulun ja rukouksen merkeissä. Kuulimme, että sunnuntaina siellä on kaikkien yhteinen jumalanpalvelus ja ehtoollinen. Kunpa olisimme päässeet mukaan, vaan meillä oli oma ohjelmamme.

Tartto
Mart tuli aamulla jo puoli seitsemän aikaan, joten pääsimme lähtemään Tarttoon hyvissä ajoin. Keli oli onneksi kuiva ja aamu jo vähitellen valkenemassa. Mukaan olimme saaneet Olli Oleniuksen, joka on SLEY:n lähettinä Virossa. Hän tekee nuorisotyötä ja asuu Tartossa, joten tapasimme hänet vankilan parkkipaikalla. Kun jouduimme odottamaan häntä hetken, tuli vartija jo kysymään, että tiedämmekö tämän vankilan parkkipaikaksi, jossa asiaton oleskelu on kielletty. Tarkkaa valvontaa niin kuin pitääkin!

Vironkieliseen jumalanpalvelukseen tuli kolmetoista miestä. Pastori Olavi Ilumets hoiti liturgian ja luki päivän tekstit. Oman muusikon avulla miehet lauloivat komeasti niin kuin Virossa aina lauletaan. Me saimme puhua saarnan paikalla.

Olli aloitti puhumalla siitä, kuinka meidät kaikki kootaan kerran Jumalan tuomioistuimen eteen. Kukaan miestä ei ole silloin itsessään kelvollinen, mutta Jeesuksen omat pelastuvat hänen armotyönsä kautta.
Tuula puhui anteeksi antamisesta ja sen vaikeudesta. Olimme kerran kohdanneet Harkun vankilassa vanhan miehen, joka sanoi olevansa siellä syyttömänä ja tietävänsä tekijän. Hän kertoi olleensa ensin vihainen ja katkera, mutta oli lopulta pystynyt antamaan anteeksi Jumalan avulla. Sen jälkeen hän oli sisäisesti vapaa!
Leena jatkoi rukouksen voimasta ja aamurukouksen tärkeydestä. Pyhä Henki johdattaa meitä isoissa ja pienissä asioissa kun kuljemme rukoillen. Esimerkkinä hän kertoi messukeskuksen löytämisemme juuri oikeaan aikaan tapaamaan meille tärkeitä ihmisiä. Mart puhui vielä ”veljilleen” oman elämänsä ja kokemustensa pohjalta rohkaisten miehiä kasvamaan uskossa ja lähtemään vankilasta Jumalaan luottaen. Miehet tulivat pois lähtiessä kättelemään ja kiittämään meitä. Tulkaa uudelleen!

Venäjänkieliseen tilaisuuteen jäi aikaa kaksi tuntia. Normaalisti pääsemme silloin syömään virkailijoiden ruokalaan, mutta nyt Olavi ei ollut voinut tilata meille aterioita perjantaina. Hän haki meille rasiat pikkuleipiä, jotka saimme nauttia kahvin kanssa. Kekseliäs ja riittävä ratkaisu tähän tilanteeseen. Olavi kertoi samalla, että Tartosta on siirretty vankeja Tallinnan vankilaan ja tyhjää tilaa on paljon. Sitä pyritään myymään nyt naapurimaiden vankeinhoidolle. Tällä hetkellä neuvotellaan Hollannin pitkäaikaisvankien sijoittamisesta Tarttoon.

Vankien vähäisyydestä kertoo myös se, että venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli vain neljä miestä, mutta se oli kiitollinen kuulijakunta. Totesimme, että tämän pienen joukon tehtävä on viedä jumalanpalveluksen viesti muille vangeille. Päivän tekstit luki tuttu vanki, joka on kärsimässä elinkautista. Virossa se on kaksikymmentäviisi vuotta, mistä hänellä on vielä kolme jäljellä. Rukoillaan hänen ja kaikkien heidän puolestaan.

Vapautuvien vankien koti
Jumalanpalveluksen jälkeen ajoimme Olavin perässä hänen hoitamalleen vapautuvien vankien kodille. Kaksikerroksinen talo sijaitsee Tarton esikaupunkialueella. Se on kaupungin omistama ja kokenut juuri täydellisen peruskorjauksen. Se on tarkoitettu niille vangeille, joilla ei ole paikkaa minne palata. Täällä he saavat totutella vapauteen, etsiä työtä ja omaa asuntoa. Kotiin mahtuu viisitoista asukasta, nyt siellä oli viisi miestä. Lähiaikoina on Tallinnan vankilasta tulossa kaksi naista.

Uudet tilat olivat puhtaat ja asianmukaiset. Huoneet olivat joko yhdelle tai kahdelle asukkaalle. Kaikissa huoneissa oli kylpyhuone ja pieni keittomahdollisuus. Yhteisiä tiloja olivat keittiö, oleskelutila, pesula ja opetus/tiimityötila. Iltaisin he kokoontuvat jakamaan päivän tapahtumia ja tulevia suunnitelmiaan. Olavi on useimmiten mukana ja ohjaa heitä hengellisesti. Siunausta tähän työhön Olavi!

Tallinnan vankila
Tallinnassa saimme mukaan Joel Reinarun, joka on vahva evankelista ja tekee paljon työtä nuoren parissa. Meidät otti vastaan pastori Allan Kroll. Tiesimme, että hän oli äskettäin käynyt Albaniassa ja kuulimme häneltä tästä viikon vierailusta. Hän kysyi, voisiko tilaisuutemme alussa Margarita käyttää oman todistuspuheenvuoronsa. Hän on metodistiseminaarin harjoittelujaksolla vankilassa. Meille se tietenkin sopi.

Joel aloitti tilaisuuden laulullaan ja johdatti meidät synnin tunnustukseen virsikirjan no 706 sanoin.
Sen jälkeen Margarita sai puheenvuoron. Hän kertoi, että on ollut uskossa jo kolmekymmentä vuotta. Hän on ateistiperheestä, jossa upseeri-isä on jyrkästi kieltänyt puhumasta mitään Jumalasta. Margarita oli saanut diagnoosin vaikeasta sydänvauriosta ja elinaikaa puoli vuotta. Hän oli päässyt hoidoista kotiin jouluksi ja peitti kanyylien jäljet pitkillä hihoillaan. Vanhemmat olivat puhuneet paljon hänen tulevaisuudestaan, mutta Margarita ei ollut voinut kertoa heille totuutta. Hän rukoili Jumalaa ja vetosi Jeesuksen ristin työhön, jossa hän kantoi meidän sairautemme. Niin hän sai kokea ihmeparantumisen! Aivan äskettäin hän oli saanut omituisen sairauden, jossa sekä kädet että jalat puutuivat toimintakyvyttömiksi. Hän koki jääneensä tässä aivan yksin, kun ystävätkään eivät osanneet kohdata häntä. Taas hän vetosi Jumalaan: jokaisen elämällä on tarkoitus, mikä se on hänen kohdallaan? Jälleen hän sai kokea ihmeparantumisen. Kolmas ihme hänen kohdallaan on, että hän sai aikoinaan lääkäriltä lausunnon, ettei hän koskaan voisi saada lasta. Nyt hän on kuitenkin kaksivuotiaan tytön äiti! Hänen kertomuksensa oli meille kaikille vahva todistus luottamuksesta ja Jumalan voimasta.

Synnin tunnustuksessa puhuttiin myös syntisestä naisesta, jonka Joel oli saanut sydämelleen puheensa pohjaksi. Niinpä hän siis piti tytöille elävän raamattutunnin syntisestä naisesta Jeesuksen jalkojen juuressa. Joel on saanut parantamisen armolahjan, joten hän kysyi tytöiltä, onko heillä sairauksia, joiden puolesta he toivovat rukousta. Yksi pyysi rukousta selkäongelmaansa ja saikin siihen avun. Toinen pyysi rukousta riippuvuuksista vapautumiseen. Hän toisti Joelin perässä irtisanoutumisensa riippuvuuksista.

Vielä jäi hetki aikaa niin, että Tuula puhui anteeksiantamisesta ja Leena rukouksen voimasta. Etupenkissä istunut tyttö oli ollut hiljainen koko tilaisuuden ajan. Leena kysyi lopussa, saako hänen puolestaan rukoilla ja saimme siihen luvan. Rukouksen yhteydessä hän kertoi, että hänet on tuomittu avunannosta kiinalaiseen vakoiluun ja häntä on haastateltu suomalaiseen MOT ohjelmaan. Tätä kautta saimme taustatietoja tästä nuoresta naisesta ja hänen kohtalostaan. Rukoillaan, että hänen toiveensa tuomion lyhenemisestä toteutuisi.

Tämä vierailu oli yllätyksiä täynnä, mutta saimme niissä kokea Jumalan puhetta ja johdatusta.

Koska emme päässeet mukaan sunnuntaina messukeskuksen tilaisuuteen, kyselin siitä osallistujilta jälkeenpäin. He kertoivat, että sunnuntaina oli ollut 27 protestanttisen seurakunnan yhteinen jumalanpalvelus ja paikalla yli kaksi tuhatta henkeä, paljon perheitä lapsineen. Tilaisuudessa oli ollut monia koskettavia puheita. Yksi puhujista oli kokenut kliinisen kuoleman ja käynyt sen aikana taivaassa. Hänen kokemuksensa oli, että helvetti ei ollut tulinen paikka, vaan totaalinen toivottomuus. Taivaassa taas oli syvä yhteys siellä olevien välillä niin, että ajatuksetkin voitiin lukea. Yhteinen ehtoollinen oli toteutettu siten, että kaikille jaettiin kapseli, jossa oli leipä ja viini. Kaikki nauttivat ehtoollisen yhtä aikaa. Loppusiunauksen oli pitänyt vanha pyörätuolissa oleva metodistipappi Olav Pärnamets, joka oli aikanaan kokenut vaikean neuvostoajan. Uskon Ilkka Puhakan toteamukseen, että Virossa on menossa vahva herätys!
Jäädään rukoilemaan, että Herran antaisi sen levitä myös Suomeen.

Ryhmän puolesta
Tuula

Yötä Lootusin kylässä 10.12.24

Minulle oli tullut eri tahoilta paljon hyviä naisten vaatteita. Pakkasin siis auton täyteen ja tein matkan Lootusin kylän, joka on Tallinna ulkopuolella n. 40 kilometrin päässä. Siellä oli tuolloin päihdekuntoutuksessa 18 naista ja 45 miestä.

Kylän vetäjä Arvi Raid otti minut vastaan ja veimme tavarat varastoon, josta naiset saavat etsiä itselleen sopivia tuotteita. Mitä jää jäljelle, viedään läheisessä Keilassa olevalle Lootusin kylän kirpputorille. Se on iso ja erittäin hyvin hoidettu kirpputori.

Arvi kertoi ajankohtaisia uutisia työstä, joka on monella tavalla menossa hyvin eteenpäin. Suomeen on Seinäjoen lähelle ostettu kiinteistö, jossa on tarkoitus aloittaa Suomen Lootusin kylä eli Toivon kylä ensi syksynä. Rukoillaan, että kaikki viranomaisluvat ja muut asiat saadaan valmiiksi, sillä tarvetta kristilliselle päihdekuntoutukselle on paljon.

Surullinen uutinen oli se, että sinä aamuna kaksi miestä oli lähtenyt kesken ohjelman pois. Ohjelma raitistumiseen kestää kymmenen kuukautta. Sen jälkeenkin monet jäävät kylään auttamaan työssä ja tukemaan uusia tulijoita. Ohjelmassa säännöt ovat tiukat ja päiväohjelma sisältää sekä työn tekoa että hengellistä ohjausta. Tullessa otetaan tupakat, kännykät ja tietokoneet pois. Yhteys ulkomaailmaan hoidetaan sääntöjen puitteissa.

Arvi ohjasi minut keittiölle, missä osa naisista oli valmistelemassa päivällistä. Sitä kokoonnuttiin syömään ruokasaliin yhdessä miesten kanssa. Aluksi joku luki lyhyet Raamatun tekstit ja rukoili. Ruoka oli maittavaa ja terveellistä: perunoita, lämmintä kaalisalaattia ja lihapihvejä. He saavat suuren osan ruuasta lahjoituksina eri kaupoilta, mutta paljon joudutaan myös ostamaan. Minut esiteltiin suomalaisena vieraana ja heti minua tuli tervehtimään ohjelmassa oleva suomalainen mies.

Ruuan jälkeen menin tyttöjen mukana heidän taloonsa, missä he asuvat kolmen tai neljän hengen huoneissa. Illalla kokoonnuimme oleskelutilaan teekupin äärelle. Minä sain kertoa itsestäni ja Pisaran työstä vankiloissa ja päihdekuntoutuskeskuksissa. Sen jälkeen tytöt saivat halutessaan kertoa oman tarinansa siitä, miksi ovat täällä. Se kaikki oli karua kuultavaa.

> Nuori kaunis tyttö tulkkasi minut englannista viron kielelle ja toinen sitten venäjäksi. Tulkki kertoi olevansa alkoholisti (mitä ei päälle päin voinut mitenkään nähdä), joka oli aloittanut juomisen kolmetoista vuotiaana. Hän oli ollut täällä neljä kuukautta ja sanoi, että nyt hänellä on ensimmäisen kerran jotain odotettavaa elämältä.

.

Yksi vanhempi nainen oli ollut täällä vasta viisi päivää ja toinen yhdeksän päivää. He olivat tutustuneet psykiatrisessa sairaalassa, minne molemmat olivat joutuneet alkoholisteina. Siellä psykiatri oli suositellut heille Lootusin kylää.
Nuorehko nainen oli ollut täällä kolme kuukautta, mutta käyttänyt huumeita kaksikymmentä vuotta.
Hän kertoi, miten alku oli ollut rankkaa vieroitusoireiden kanssa, mutta nyt hän on saanut sydämeen rauhan.
Toinen huumeiden käyttäjä kertoi, että lääkäri oli arvellut hänen kuolevan pian, sillä osa sisäelimistä oli tuhoutumassa. Nyt hän näytti kuitenkin elinvoimaiselta ja positiiviselta tulevaisuuden suhteen.
Nuorehkolla naisella on kaksivuotias poika isän hoivissa. Hänellä itsellään oli pitkä huumeputki takana. Minun on tehtävä tämä poikani ja itseni vuoksi, hän sanoi.
Huumeita pitkään käyttänyt nainen oli ollut jo usean kerran vankilassa. Nyt hänelle annettiin vaihtoehdoiksi vankila tai Lootusin kylä. Ei Lootusin kylää, hän oli sanonut, mutta nyt hän oli täällä seurantapanta jalassaan.
Yli 50 vuotias alkoholistinainen kertoi, että tytär oli lähettänyt hänet tänne.
Nuori nainen, joka oli jo pitkään käyttänyt huumeita ja ollut jo vankilassakin, nyt täällä kolme kuukautta.

Ennen yöpuulle menoa rukoilimme vielä yhdessä. Herra, anna heille kaikille voimia käydä läpi tämä vieroitusjakso. Kiitos, että heillä on tulevaisuus ja toivo sinussa ja sinulla on hyvä suunnitelma jokaisen elämään.

Aamulla herätys oli heti kuuden jälkeen ja aamutoimien jälkeen menimme yhteiselle aamiaiselle. Tytöt jatkoivat omalla ohjelmallaan yhteisissä tiloissa, joten minä kävelin yksin pimeän metsätaipaleen läpi tyttöjen talolle. Siinä kävellessä tulivat elävästi mieleen psalmin sanat: Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Siinä pimeydessä näkyivät tähdet kirkkaina!

Pakkasin tavarani ja ajoin takaisin Tallinnaan, mistä sitten iltalaivalla Suomeen. Kiitos Herra tästä puhuttelevasta kokemuksesta. Ole jokaisen naisen ja miehen rinnalla heidän taistelussaan irti riippuvuuksista. Kiitos, että sinussa on meille jokaiselle tulevaisuus ja toivo!

Tuula

Viron matka 13.-14.2.25

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula ja Anna Mishina Sauelta.
Auto oli pakattu täyteen lastenvaatteita, jotka toimitimme Anu Väliaholle Sauelle ja sieltä eteen päin toimiotettavaksi.

Tallinnan vankila
Olimme pitkästä aikaa Tallinnan vankilassa torstaina, jolloin siellä oli tilaisuus venäjän kielisille miehille ja naisille. Yleensä olemme vierailleet siellä maanantaina viron kielisessä naisten tilaisuudessa sen jälkeen kun olimme olleet Tartossa sunnuntaina.

Ilahduimme suuresta ryhmästä, sillä miehiä tuli seitsemäntoista ja naisia seitsemän. Suurin osa heistä oli meille vieraita, vain jotkut miehet olivat tavanneet meidät Tarton vankilassa. Anna aloitti hengellisellä laulullaan, joka oli uskomattoman kaunis äänen vaihdellessa välillä hiljaiseksi kuiskaukseksi.

Koska suurin osa oli meille uusia, aloitin kertomalla Venäläisestä vanhusten laitoksesta, jossa olimme vierailleet vuosia sitten. Suurin osa vanhuksista otti hyvin Jeesuksen vastaan, kun kerroimme hänestä. Vaan eräässä huoneessa oli mummo, joka sanoi, että hän on niin hyvä ihminen ettei tarvitse Jeesusta. Eihän siihen ollut paljon sanomista, jos on niin hyvä, ettei tarvitse Jeesusta. Pois lähtieessämme tapasimme ulko-oven vieressä vanhan mummon, jolle myös kerroimme asiamme. Hän alkoi itkeä ja sanoi olevansa niin syntinen, että on tehnyt kaksi aborttiakin. Siinä hän yli kahdeksankymppisenä itki vielä syntejään. Kukaan ei ollut kertonut hänelle, että Jeesus antaa katuvalle synnit anteeksi. Niin saimme julistaa hänelle synninpäästön. Sain myös kertoa konkreettisen esimerkin armosta, kun eräässä vankilassa nainen, omien sanojensa mukaan huono äiti, oli kutsuttu pyhäkoulun opettajaksi. Eikö tämä ole armoa!

Anna lauloi aina puheidemme välillä ja soitti kosketinsoitinta. Leena kuiskasi minulle, että jos taivaassa lauletaan, se on tällaista!
Leena puhui ensi omasta työstään poliisina ja sanoi, että kuulusteluissa paha oli jo tapahtunut ja kuulusteltava sai valita miten jatkaa. Jatkaako samaa tietä eteenpäin, vai uskaltaako valita uuden reitin. Nyt hän on eläkkeellä ja ajaa taksia. Kerran tuomiosunnuntaina hän oli kysynyt asiakkailtaan, milloin he ovat viimeksi käyneet kirkossa. Syntyi monia mielenkiintoisia keskusteluja. Viimeiset kaksi virolaista miestä vastasivat, että jouluna tietenkin. Kun Leena kysyi, mitä kirkossa puhuttiin, he vastasiat, että eivät muista, koska olivat aivan kännissä. Leena epäili miehille, että heillä on varmasti ollut joku esirukoilija, koska löysivät tiensä kirkkoon. Niin kuin tänäänkin täällä mukana olevilla on varmasti esirukoilijoita.. Lopuksi Leena kertoi aamujumpastaan, jossa hän pyytää Jeesuksen veren ja Pyhtän Hengen suojaa kaikille jäsenille: korvat, mitä kuulisi, silmät, mitä näkisi jne. Kaikkien tärkeimpänä jätetään kieli, sanoille mitä puhuisi ja miten.

Lopussa Tuula luki vielä psalmin 1, jossa puu viheröi veden äärellä ja antaa hedelmät ajallaan. Jumalan Sana on meille se vesi, jota tarvitsemme joka päivä pysyäksemme elävinä. Paljon emme tästä asiasta ehtineet keskustella, kun vartiat jo tulivat heitä noutamaan. Saimme kuitenkin yhtyä yhteiseen loppurukoukseen, että Pyhä Henki johdattaisi ja opettaisi meitä kasvamaan uskossamme.
Sauelle
Olimme alun perin sopineet, että menisimme yöksi Lootusin kylän naisten taloon, missä saisimme illalla keskustella alkoholista ja huumeita toipuvien naisten kanssa ja rohkaista heitä tässä taistelussa. Nyt siellä oli kuitenkin kuumevirus, josta emme tietenkään halunneet tartuntaa. Siksi ajoimme vankilan jälkeen Annan Sauelle ja sen jälkeen Juha ja Anu Väliahon luo läntiseen Tallinnaan. Anu otti kaikki lastenvaatteet Sauella jaettavaksi ja loput eteenpäin maaseudulle. Anu lupasi myös majoitta meidät yöksi.

Niin saimme illalla kuulla Anun ja Juhan kuulumiset Sauen seurakunnasta ja muusta heidän elämästään. Juha on jo jäänyt eläkkeelle Sauen kirkkoherran tehtävästä, mutta jatkaa vapaaehtoisen monin tavoin. Ennen Sauelle asettumistaan he olivat olleet Viron Missiokeskuksen lähetteinä Venäjällä suomen sukuisten kansojen parissa yli kymmenen vuotta. Aamulla saimme Juhan keittämän ruispuuron ja kahvin jälkeen ajaa Tallinnaan, sillä satamassa piti olla jo ennen kahtatoista. Kiitos Anu ja Juha! Paljon siunausta teidän työllenne niin kuin Allan Krollinkin työlle vankilassa.
Tuula

Vankilatyön matka 22.-24.2.

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä ja Mart Soomet Tallinnasta. Autoon oli pakattu astioita Martille sekä lastenvaatteita, jotka jätettiin Metodistikirkolle, missä saimme nytkin majoittua. Sieltä ne noutaa pastori Arthur Pold, joka johtaa Jõhvissä vammaisten lasten päiväkeskusta.

Illalla meidän oli tarkoitus mennä Living Israel päihdekuntoutuskeskukseen, mutta kuulimme, että miehet ovat sairaina vatsataudissa. Emme halunneet tartuntaa, joten ajoimme Martin kodille viemään Leenan keräämiä astioita ja syömään pitsaa. Virossa asunnoissa puuttuvat meille tutut kalusteet, asukas joutuu hankkimaan ne itse. Martilta puuttuu vielä keittiön kaapistoja, vuodesohva sekä mikroaaltouuni. Mikro löytyikin Pisaran kirppikseltä. Katsotaan, mitä muuta löydetään …

Meille jäi aikaa iltapäivällä, joten toteutimme Leenan toiveen tutustua Kumuun, Tallinnan taidemuseoon. Se oli komea moderni rakennus täynnä eri aikakausien taidetta. Iselleni jäivät mieleen seinän kokoinen Kutsuva Jeesus, Juudaksen suudelma sekä monet upeat maisemateokset.

Tartto
Sunnuntaina oli taas aikainen lähtö Tarttoon. Saimme onneksi ajaa vaalenevassa aamussa. Meidät otti vastaan pastori Janus Klaas, kun Olavi Ilumets oli oman seurakuntasa tehtävissä.

Tartosta on siirretty paljon vankeja Tallinnan vankilaan. Ennen täällä oli yli tuhat vankia, nyt noin kolmesataa. Se näkyy myös jumalanpalvelusten kävijämäärissä. Nyt vajaakäytölle jääviä vankilapalveluja yritetään myydä naapurimaille. Katsotaan miten se onnistuu.

Vironkieliseen jumalanpalvelukseen tuli yksitoista miestä. Jaanus aloitti liturgian ja miehet lukivat päivän tekstit. Meille annettiin puheenvuoro saar nan paikalla. Suurin osa miehistä oli meille uusia, joten kerroimme ryhmän taustaa. Tuula puhui Jeesuksen merkityksestä syntien anteeksi antajana käyttäen esimerkkinä venäläistä vanhusten laitosta. Siellä toinen vanhus sanoi, että on niin hyvä ihminen ettei tarvitse Jeesusta, mutta toinen itki syntejään ja kahta aborttia, jotka oli tehnyt. Toivottavasti meistä ei tule koskaan niin synnittmiäettä emme tarvitsisi Jeesusta! Hän kertoi myös konkreettisena esimerkkinä armosta, kun entinen huono äiti oli kutsuttu pyhäkoulun opettajaksi.

Leena pyysi muusikkoa soittamaan hengellisen sävelmän, missä kertosäe on ”...ylistän Herraa ainaisesti”. Hän kertoi, kuinka ollessaan tulitaukotarkkailijana Shri Lankassa hänen piti tavata paikallinen metodistipappi. Pappi ei ollut kotona, vaan oven aukaisi pastorin eläkkeellä oleva täti, joka kysyi Leenalta, mistä maasta sinä tulet ja kun kuuli: Suomesta, täti alkoi laulaa SUOMEKSI kertosäettä ”tämä on laulu sydämeni, rakastan Herraa ainaisesti”. Menikö oikein, hän kystyi. Aivan oikein vastasi Leena kummissaan. Täti kertoi, että vuonna 1959 hän oli ollut saaren toisella puolella metodistikoulussa, kun kaupungin satamaan tuli suomalainen lähetyslaiva. Koulun oppilaat pääsivät laivalle ja tämä heille tuttu laulu laulettiin myös suomeksi. Silloin hän oli päättänyt, että laulaa sitä joka päivä, kunnes saan laulaa sen suomalaiselle. Vuonna 2003 tämä suomalainen kuulija oli Leena.
Leena puhui vielä rukouksen merkityksestä ja omasta aamurukouksestaan, jossa hän jättää kaikki jäsenensä Pyhän Hengen ja Jeesuksen veren suojaan. Yksi tärkeimmistä on kieli, mitä ja miten kenellekin puhuu.
Lopussa Tuula luki vielä Psalmin 1, missä puu saa voimansa virtaavan veden äärellä. Meille se virtaava voima on joka päivä Jumalan sana.

Ennen venäjänkielistä jumalanpalvelusta jäi runsaasti aikaa, joten Jaanus vei meidät virkailijoiden ruokalaan, missä saimme nauttia maittavan lounaan.

Venäjänkieliseen jumalanpalvelukseen tuli vain neljä miestä. Toteutimme tilaisuuden keskustelevana piirinä, mikä oli hedelmällistä näin pienellä joukolla. Ensin Tuula luki Psalmin 1 ja keskustelimme sen pohjalta Jumalan sanan merkityksestä meille. Tuula kertoi myös nähneensä Puolan raamattuseurassa mustavalkoisen valokuvan, joka oli otettu sodan päätyttyä Varsovassa. Siinä näkyi vain raunioita, mutta raunioiden keskellä yksi seinä pystyssä. Seinässä luki: ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani ei koskaan katoa”.

Leena keskusteli miesten kanssa rukouksen merkityksestä Jaakobin kirjeen 5. luvun pohjalta. Syntyi hyviä keskusteluja rukouksesta ja sen voimasta.

Iltapäivällä saimme ajaa Tallinnaan vielä valoisaan aikaan. Tästä iloitsimme, sillä matkaa on yli 200 kilometriä.

Talviset terveiset Tallinnasta helmikuun tuiskusta

Tankkeja Tallinnassa

Tallinnaan saapuessamme ihmettelimme, kun kaikissa kadunkulmissa oli sotilaita. Ajattelimme, että ehkä on tulossa joku arvovieraiden saattue. Sitten asia selvisi: tankkeja tuotiin Tallinna keskustaan, sillä seuraavana päivänä oli Viron itsenäisyyspäivä ja Tallinnassa oli sotilasparaati. Me saimme viettää tätä juhlapäivää paluumatkalla Suomeen. Siunaa Herra Viron kansaa ja sen itsenäisyyttä. Kiitos Pyhä Henki, että kutsut uusia ihmisiä Jumalan lapsiksi meneillään olevan herätyksen kautta.

Ryhmän puolesta
Tuula

Kuunteluvihje ryhmältämme

Tulkkimme Anna laulaa kuin enkeli.
Häntä voi kuunnella netissä hakusanalla Anna Makeeva. Suosittelemme

.

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään, esim. Ukrainan apu

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta.
Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2020 - 2022 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi